

Vlaams
Parlement

vergadering **C5 – BIN1**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme

van 2 oktober 2012

INHOUD

Interpellatie van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de organisatie van de provincieraadsverkiezingen van 14 oktober 2012 - 163 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het diversiteitsbeleid van de Vlaamse overheid en de doelstelling om het overheids personeel te reduceren - 2234 (2011-2012)	13
Vraag om uitleg van de heer Herman Schueremans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de buitenlandse campagne 'Flanders is a Festival' - 2275 (2011-2012)	16

■

Waarnemend voorzitter: de heer Kurt De Loor

Interpellatie van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de organisatie van de provincieraadsverkiezingen van 14 oktober 2012 - 163 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, de verkiezingskoorts en de stress stijgen. Ik zal het dan ook kort houden. Ik wil vandaag ook nog campagne voeren. (*Rumoer*)

Het feest van de lokale democratie is het hoogste goed in ons land. Op dergelijke koortsige momenten is vooral de overheid de instantie die het hoofd erg koel moet houden en moet vermijden dat de dingen fout lopen. Wat een aantal zaken betreft, vergt het veel precisie alles in goede banen te leiden.

Ik geef drie concrete voorbeelden van zaken die fout zijn gelopen. Ik zal daar straks nog andere voorbeelden aan toevoegen die niet in mijn oorspronkelijke tekst staan.

Uiterlijk op 11 september 2012, de dinsdag voor het zogenaamde kandidatenweekend, moesten de kandidatenlijsten worden ingediend. Dat gebeurt door middel van het ophangen van een affiche in het provinciedistrictshoofdbureau. In de praktijk kwam het erop neer dat iedereen die affiche moest gaan zoeken om te weten waar dat hoofdbureau gelegen was. Wie de affiche had gevonden, had meteen ook het hoofdbureau gevonden. Dat was enigszins kafkaïaans.

De website www.vlaanderenkiest.be, die onze gids tijdens stresserende dagen moest zijn, had die informatie kunnen bevatten. Op 11 september 2012 stond die informatie niet op de site. De informatie is er pas op 12 september 2012 verschenen. Eigenlijk heeft de overheid op dat ogenblik de eigen deadline niet gerespecteerd.

Bovendien stond er op 12 september 2012 niet te lezen op welke plaats we moesten zijn. Er stond dat iedereen kon bellen of mailen naar de diensten om te vragen waar het hoofdbureau zich bevond. Het is ons een raadsel waarom die eenvoudige informatie niet op 11 september 2012 op die website kon staan. Het zou onze lokale mensen heel wat energie hebben bespaard. Het leek wel alsof we een staatsgeheim moesten ontfutselen. Het gaat nochtans louter om praktische informatie.

Mijn tweede punt heeft betrekking op de lijstverbinding voor de provincieraadsverkiezingen. Dit kon perfect in de voordrachtsakten worden geïntegreerd. Blijkbaar zijn de diensten dat vergeten. Daardoor is nu, kort voor het weekend tijdens hetwelke de lijsten moesten worden ingediend, plots uit de hemel document P28 neergedwarreld. In dat document stond te lezen dat alle kandidaten op de provinciale lijsten, die in de meeste gevallen allang een voordrachtsakte hadden ondertekend, nog eens moesten opdraven om dat document P28 te ondertekenen.

Ik wil niet mekkeren over de ecologische voetafdruk die door dergelijk reisverkeer is veroorzaakt. Echt efficiënt was dit in elk geval niet. Dit kon perfect met een enkel document worden geregeld.

Er zijn twee manieren om een kandidatenlijst voor de provincieraadsverkiezingen voor te dragen. Dit kan door middel van de voordracht van een uittredend provincieraadslid of door middel van de voordracht door vijftig kiezers.

Begin september 2012 is binnen Groen opschudding ontstaan. We hebben immers van de administratie de melding gekregen dat een uittredend provincieraadslid slechts de voordrachtsakte van een enkel provinciedistrict mocht ondertekenen. Het decreet stelt dat een kiezer slechts een enkele kandidatenlijst ondertekenen. Deze bepaling werd plots op een nieuwe manier geïnterpreteerd. Een uittredend provincieraadslid is immers ook een kiezer.

Minder dan twee weken voor de indiening van de lijsten is ons meegedeeld dat we maar eenmaal mochten tekenen. In West-Vlaanderen beschikken wij over twee provincieraadsleden. We bevonden ons dus haast in de onmogelijkheid onze lijsten op een legale wijze in te dienen. We moesten beginnen rond te rijden en in al die districten plots vijftig mensen laten tekenen. De diensten hebben dat laatste punt snel weer rechtgezet. Ik wil dat onderstrepen en de diensten hiervoor danken. Dit heeft ons heel veel nutteloze energieverstopping bespaard.

De verkiezingen zijn de hoogmis van de democratie. Dat geldt zeker voor de lokale democratie, die de belangrijkste van alle is. We merken echter dat het voor een overheid niet eenvoudig is hiervoor allemaal te zorgen. Vlaanderen bepaalt de regelgeving nu zelf. We moeten minstens het adagium ‘Wat we zelf doen, doen we beter’ aanhangen. Ik neem aan dat we het dan ook beter kunnen doen en dat die fouten kunnen worden vermeden. Alvorens mijn vragen te stellen, wil ik nog een paar ondertussen opgedoken problemen en knelpunten signaleren.

Wat de districtsraadverkiezingen betreft, is niet voorzien in een formulier om de getuigen in de stembureaus aan te duiden. We hebben bij de diensten geïnformeerd of hiervoor een formulier bestaat. We hebben te horen gekregen dat we het formulier AE10 maar moeten gebruiken. Dat formulier heeft eigenlijk betrekking op de gemeenteraadsverkiezingen. We moeten het eigenhandig aanpassen zodat het bruikbaar wordt voor de districtraadsverkiezingen en vervolgens bij het stadsdistricthoofdbureau indienen. Bovendien moeten de kandidaten die formulieren ook nog eens zelf bij de voorzitter binnenbrengen. Ik wil de technici achterwege laten. Dit is een voorbeeld van een mankement aan de regelgeving en aan de interpretatie en de toepassing van die regelgeving.

Over die drie kandidaten per lijst heb ik het al gehad. Ik zal dat even terzijde laten. Het gaat hier om de lijstverbinding. De vraag is wie de provinciale lijstverbindingen al dan niet mag ondertekenen. Dat is geen eenvoudige zaak. Er staat namelijk een fout in het decreet.

Die passage in het decreet is het gevolg van de zeer bizarre stemming die we hier destijds tijdens de plenaire zitting hebben gehouden. Iedereen herinnert zich allicht nog deze farce met het Bijzonder Kiesdecreet en de move van het Vlaams Belang met betrekking tot de kiesdrempel. Ik citeer even wat er over de kiesdrempel staat: “kan vandaag enkel tussen de lijsten van de districten binnen hetzelfde provinciale arrondissement”. Dat staat op de formulieren P32 en P33. In artikel 101, ten eerste, van het decreet staat het volgende: “verklaren dat ze zich verbinden met de bij name aan te wijzen kandidaten van lijsten met dezelfde benaming die in andere provinciedistricten van dezelfde provincie zijn voorgedragen met het oog op het behalen van de drempel om toegelaten te worden tot de aanvullende zetelverdeling bedoeld in artikel 181, paragraaf 2, derde lid, ten eerste”. Aangezien ik geen jurist ben, lees ik dit voor om zeker geen fouten te maken.

Deze passage is natuurlijk een gevolg van de in de originele tekst opgenomen kiesdrempel van 5 procent. Dat heeft her en der voor verwarring gezorgd. Hoe moeten we hiermee omgaan? Er staat een verwijzing naar een drempel van 5 procent. Voor andere doeleinden heeft een verbinding buiten de grenzen van een provinciaal kiesarrondissement helemaal geen zin. De drempel is weg. Het enige wat overblijft, is de grens van 66 procent. Om voor apparentering in aanmerking te komen, is het noodzakelijk de ondergrens van 66 procent van de kiesdeler te halen. Dat heeft voor verwarring gezorgd.

Ik heb een lange lijst met voorbeelden. Ik zal er maar eentje meer aanhalen en dat heeft betrekking op de gemeente Lennik. Op een document van de gemeente Lennik staat een verkeerde omschrijving van het kiesbureau. De mensen moeten er stemmen in zaal Trefpunt. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Dat klopt. Ik ben niet van Lennik. Ik roep de autochtonen dan ook op mijn versie te controleren. Het adres op de brief is Kardinaalstraat 9. Dat is echter niet het adres van het kiesbureau: het is het adres van mensen die daar in de buurt wonen. De vraag is wat er

gebeurt indien op een oproepingsbrief een verkeerd adres staat. Kan dit ertoe leiden dat de resultaten van de stemming ongeldig worden verklaard? Op de website van de gemeente Lennik is ondertussen een rechtzetting verschenen. Daar staat het juiste adres. De vraag is of dit allemaal al dan niet rechtsgeldig is.

Mijn laatste opmerking slaat niet op een formeel juridisch probleem. Het is veeleer een kleine sneer naar de partij van de minister over de kennis van de kiesregels binnen die partij. Op een kandidatenfolder in het district Gent staat bovenaan de term 'provinciaal kiesarrondissement Gent' gedrukt. Het gaat hier duidelijk om een district. Dit is een kleinigheid die nogmaals illustreert hoe complex het is.

Ik kan leven met de gedachte dat de implementatie van een nieuwe regelgeving met een aantal mankementen gepaard gaat. Die mankementen moeten dan worden rechtgezet. Ik kan daarmee leven. Het stoot me echter tegen de borst dat Vlaanderen iets beter wil doen en dat blijkbaar toch niet kan. Vlaanderen heeft nu op zijn beurt een reeks fouten gemaakt.

Ik neem dat de minister kwalijk. Hij is de minister bevoegd voor de administratieve vereenvoudiging. Hij zou voor minder regels en lasten zorgen. Alle mensen op het terrein die het gewoon zijn de indiening van dergelijke documenten te behandelen, hebben me laten weten dat de complexiteit met betrekking tot de indiening van lijsten nog nooit zo groot is geweest. De administratieve regels die we moeten volgen om in orde te zijn en de verwarring zijn nog nooit zo groot geweest. Ik kan dit enkel betreuren.

Ik roep de minister op om na deze verkiezingen eens over na die mankementen te denken. Ik ga ervan uit dat het Vlaams Parlement bereid zal zijn hieraan mee te werken en de mankementen in de regelgeving wil helpen verbeteren. Op die manier zal Vlaanderen het de volgende keer beter doen.

Alvorens mijn vragen te stellen, wil ik nog een laatste opmerking maken. De minister heeft de colleges van burgemeester en schepenen van de faciliteitengemeenten in snelheid genomen. Ik begrijp die politieke move. We hebben het er vorige week over gehad. Indien hij op dat vlak snel kan optreden, ga ik er echter van uit dat hij die andere mankementen ook snel kan repareren.

Minister, erkent u dat de organisatie van de provincieraadsverkiezingen en in het bijzonder de informatiedoorstroming niet gesmeerd zijn verlopen? Hoe verklaart u dat? Waarom is de nodige informatie, bijvoorbeeld de adressen van de plaatsen waar de voordrachtsakten moesten worden ingediend, niet tijdig op de website www.vlaanderenkiest.be vermeld?

Waarom is er in laatste instantie nog een formulier P28 met betrekking tot de verklaring tot lijstverbinding gekomen? Iedere kandidaat moest dit formulier ondertekenen. Kon dit nu echt niet in de voordrachtsakte van de kandidaten worden opgenomen?

Waarom heeft uw administratie plots meegedeeld dat een provincieraadslid slechts in een enkel district een voordrachtsakte mocht ondertekenen? Acht u een herziening van het decreet nuttig of nodig om dergelijke onduidelijkheden in de toekomst te vermijden? Zou een verruiming van de termijnen, bijvoorbeeld van het aantal dagen tussen de bekendmaking van de adressen van de provinciedistrictshoofdbureaus en de indieningsdatum van de voordrachtslijsten, niet voor meer rust en toegankelijkheid zorgen? Dat zou ook voor uw diensten handiger zijn. Bovendien zouden er dan geen klachten kunnen komen over, bijvoorbeeld, het feit dat uw diensten de data niet hebben gerespecteerd die dan weer tot een annulering van de provincieraadsverkiezingen zouden kunnen leiden.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, de teneur en de inhoud van de interpellatie van de heer Caron verbazen me enigszins. Ik ken hem als een ernstig en correct parlementslid. Hij wekt nu de indruk dat de informatiedoorstroming vanuit de Vlaamse overheid niet goed zou zijn verlopen. Het omgekeerde is waar. We hebben nog nooit zo veel informatie verstrekt. Er zijn nog nooit zo veel vragen per mail of telefonisch beantwoord.

Ik heb nooit verklaard dat we wat we zelf doen beter doen. Mijn motto is ‘Wat we zelf doen, doen we zelf’. Dan begint de uitdaging om het goed te doen. We proberen dat ook.

De klachten van de heer Caron zijn in feite vrij klein. Ze volgen allemaal de lijn van de discussie die we daarstraks met de Vlaamse ombudsman hebben gevoerd. De problemen zijn op korte termijn op de nulde lijn opgelost. Niemand heeft een beroep moeten doen op een klachtendienst. De administratie of mijn kabinet hebben de problemen onmiddellijk opgelost. Die problemen hebben ook geen gevolgen gehad. Ze hebben er niet toe geleid dat iemand nadelen heeft ondervonden. In het licht van de complexiteit van de organisatie en de regelgeving zijn dit geringe zaken.

De heer Caron heeft ter plekke een aantal punten aan zijn lijst toegevoegd. Ik heb de leidende ambtenaar onmiddellijk gevraagd waarover het gaat. Wat het formulier voor de getuigen voor de districtraadsverkiezingen betreft, moeten we dat even nagaan. Niemand kan ons kwalijk nemen dat we dat hier niet onmiddellijk kunnen beantwoorden.

Indien er nog een bijkomend formulier moet komen, kunnen we dat alsnog maken. De heer Caron heeft zelf echter verklaard dat hij het antwoord heeft gekregen dat hiervoor ook een ander formulier kan worden gebruikt. De nodige wijzigingen kunnen hierop worden aangebracht. We leven niet in een formalistische tijd. Indien het formulier AE10 kan worden aangepast om de getuigen in te dienen, zal dat formulier op een correcte wijze worden behandeld. Volgens mij zal de geldigheid van de indiening van de getuigen niet afhangen van de vraag of al dan niet het voorgedrukt formulier is gebruikt. Ik vraag de leidende ambtenaar nu echter publiek om, indien dit nodig zou blijken, nog een bijkomend formulier te verstrekken.

We kennen de omstandigheden waarin het decreet is goedgekeurd. Indien er nog ergens sprake van een drempel is, is dat niet van toepassing. Er is op een bepaald ogenblik een bijzondere stemming over een bijzonder ontwerp van decreet gehouden. De drempel is niet behouden. Dit betekent dat verwijzingen naar de drempel zonder voorwerp zijn. Die verwijzingen zijn niet van toepassing.

Een ander punt heb ik niet goed begrepen. Het gaat erom dat de verkeerde oproepingsbrieven zijn gebruikt. Dat is natuurlijk een gemeentelijke zaak. (*Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem*)

Ik kan niet voor elke gemeente de oproepingsbrieven opstellen. Dat is een taak van de gemeenten.

Zoals eerder gesteld, vormt de organisatie van de verkiezingen een complexe onderneming. Dat is geen excuus voor de kleinere foutjes die zijn gemaakt. Er zijn twee decreten. Er is het decreet van 8 juli 2011 en aanvullend het decreet van 25 mei 2012 betreffende het uitbrengen van stemmen door middel van een digitaal kiessysteem. De uitvoering van de decreten is geconcretiseerd in 7 besluiten van de Vlaamse Regering, 18 ministeriële besluiten met betrekking tot de aan mij gedelegeerde aangelegenheden, een 180-tal formulieren, 7 onder-richtingen, 3 aanschrijvingen en 2 omzendbrieven. Het gaat hier om honderden pagina's aan regelgeving. Dit is een complexe organisatie.

De punten die de heer Caron heeft aangehaald, zijn in vergelijking met de door het agentschap geleverde inspanningen van minieme omvang. Ik zal even een overzicht geven van wat het agentschap allemaal doet.

Er is een website opgezet waarover ik, in tegenstelling tot de heer Caron, enkel waarderende commentaren heb ontvangen. Op 29 september 2012 waren 221.389 verschillende bezoekers geteld. In totaal is de website 346.783 keer geraadpleegd. Daarvan dateren 174.780 raadplegingen van september 2012. De bezoekers hebben samen 1,8 miljoen pagina's op de website geraadpleegd. De jongste periode consulteren dagelijks meer dan 9000 mensen de website.

De website wordt door middel van een digitale nieuwsbrief ondersteund. In die nieuwsbrief wordt telkens de aandacht gevestigd op de bijkomende informatie die ter beschikking van de mensen is gesteld. Op 20 september 2012 waren al 29 edities van de digitale nieuwsbrief verspreid.

Het agentschap heeft een folder met specifieke informatie over het nieuwe digitale stelsysteem voor een verspreiding onder het ruimere publiek ter beschikking gesteld van de gemeentebesturen. Op 29 september 2012 waren al 469.278 folders verspreid.

Naast deze initiatieven heeft het agentschap een helpdesk georganiseerd. Op 20 september 2012 waren al 4218 per mail beantwoorde vragen geregistreerd. Daarnaast zijn ook doorlopend telefonische vragen beantwoorde. Het gaat om vele honderden vragen. Niet al die vragen zijn geregistreerd. De ambtenaren doen hun best om de vragen telefonisch te beantwoorden.

Ik wil hieraan toevoegen dat het niet altijd mogelijk is een vraagsteller onmiddellijk een antwoord te geven. In dat geval heeft de ambtenaar altijd binnen een zeer korte termijn met een antwoord teruggebeld.

We hebben vermeden dat we door vragen werden overstelpt. Er zijn nu nog steeds vele duizenden vragen. Op de website is dan ook een rubriek met de veelgestelde vragen geopend. Die maatregel moest ertoe leiden dat minder vragen werden gesteld.

Er loopt dan wel eens iets fout. Een ambtenaar heeft een vraag van de partij van de heer Caron over het aantal provincieraadsleden dat een lijst moet indienen verkeerd beantwoord. Het is niet nodig voor elk district over een provincieraadslid te beschikken. Het decreet heeft het over een provincieraadslid voor de hele provincie. Als ik me niet vergis, ging het vroeger om twee of drie provincieraadsleden.

– *Mevrouw Annick De Ridder, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Die ambtenaar heeft zich vergist. De heer Caron heeft mijn kabinet gebeld. Er is onmiddellijk contact met het agentschap opgenomen. Om zeker te zijn dat we het juiste antwoord zouden geven, hebben we ook professor Dujardin gecontacteerd. Mijn kabinetschef heeft de heer Caron teruggebeld. Dat is allemaal binnen een tijdsspanne van enkele uren gebeurd. We hebben laten weten dat foute informatie was verspreid. Aangezien wij de politieke verantwoordelijkheid dragen, heeft mijn kabinetschef zich verontschuldigd voor de fout van die ambtenaar.

Ik vraag me af of er eigenlijk iets fout is gelopen. Volgens mij heeft de heer Caron niet echt een nadeel ondervonden. Er is niets gebeurd dat hem heeft belet de lijsten in te dienen. Het probleem is op de nulde lijn en binnen enkele uren hersteld. Dit had natuurlijk niet mogen gebeuren. Ik heb hierover met de leidend ambtenaar gesproken. We zouden ook kunnen beslissen die helpdesk niet in te zetten. We zouden kunnen beslissen de mensen te vragen al hun vragen per brief te sturen en die dan rustig zelf per brief te beantwoorden.

Het is menselijk fouten te maken. Theoretisch mag dat niet gebeuren. Ieder van ons begaat wel eens een foutje. Er is geen man overboord. De fout is op zeer korte termijn rechtgezet. Het kabinet heeft zich verontschuldigd voor de fout die te goeder trouw en niet intentioneel is begaan. Aangezien per district een bepaalde hoeveelheid kiezers nodig is, heeft die ambtenaar een analoge redenering gemaakt en verklaard dat er een provincieraadslid per district moet zijn. Dat is fout. Dat is rechtgezet en opgelost.

Een ander punt betreft de aanplakking door de hoofdbureaus en de bekendmaking van de hoofdbureaus. Dit is een decretale bepaling. Alles wat het agentschap daarbuiten levert, is bijkomende dienstverlening die niet moet gebeuren. Zoals ik al eerder heb gesteld, hebben we veel overgenomen van het vroegere systeem. We beschikken over een goed en evenwichtig systeem om de verkiezingen te organiseren. De wetgever maakt de wetten. De minister en het agentschap moeten zorgen voor de praktische ondersteuning, de organisatie en dergelijke

meer. Het is de rechterlijke macht die ter plekke de hoofdbureaus samenstelt, die de aanplakking moet doen, niet het agentschap of het gemeentebestuur. Het is het hoofdbureau, de vrederechter of een andere magistraat die dat doet. We moeten dat nu niet doen, maar als het volgende parlement het decreet evalueert, is het misschien nuttig te bekijken of er naast die aanplakking – ik verwijs naar andere aanplakkingen die voor mij niet meer hoeven – niet moet worden voorzien in een doorsturen door de voorzitter van het bureau naar het agentschap, dat dan op de website kan aangeven waar het bureau is waar de kandidaten kunnen worden ingediend.

De organisatie van het hoofdbureau is dus een zaak van de rechterlijke macht. Dat is een goed evenwicht, dat zo is gewild. Dat is precies om de onafhankelijkheid van heel die organisatie te garanderen. Die plaats van de voordrachtsakte, dat staat zo in het decreet. Dat stond zo ook in de wet. Die moet worden bekendgemaakt door de rechterlijke macht. Voor zover ik weet, heeft het agentschap zo snel mogelijk als het dat wist de gegevens van het hoofdbureau gepubliceerd, dus waar men terecht kon: het telefoonnummer, het e-mailadres en ook het fysieke adres. Voor de gemeente is het natuurlijk gemakkelijk. Dat wordt aangeplakt door het gemeentebestuur.

Mijnheer Caron, ik moet dat voor mijn eigen partij al een tijdje niet meer doen, maar als men dergelijke vragen had, dan volstonden een paar telefoontjes naar die griffie om dat te weten. Het agentschap zou bijna elke kandidaat individueel daarover moeten inlichten. Mijn ervaring is dat je dergelijke zaken snel kunt oplossen met een telefoontje. Ik beklemtoon dat de dienstverlening die het agentschap heeft gedaan door ook nog eens adressen, telefoonnummers en e-mailadressen te publiceren, een bijkomende dienstverlening is die niet in het decreet staat. Het parlement kan er mijns inziens eens over nadenken of, wanneer het hoofdbureau beslist waar dat gebeurt, ook niet moet worden voorzien in het meedelen daarvan aan het agentschap, dat dit op zijn website kan zetten, zodat men nog gemakkelijker die informatie kan hebben. Wat mij betreft, is dat heel zeker geen probleem. Dat is echter niet meer voor 14 oktober, maar voor over zes jaar.

Dat van het formulier van de lijstverbinding is inderdaad bizar. Er is vastgesteld dat dit formulier een gebrek vertoont. Die wetgeving is ook wat bizar. Ik heb dat nu ook eens gelezen. Ik heb er ook nog nooit langer bij stilgestaan. De akte van voordracht moet de kandidaten machtigen tot lijstverbinding, en dan moeten die kandidaten dan ook nog eens verklaren dat ze zich daartoe het recht voorbehouden. De vraag is: hoeft dat wel? Ik weet dat niet. Iedereen moet daar eens over nadenken. Het zijn immers de partijen die daartoe beslissen. Ik doe er geen definitieve uitspraken over, maar op het eerste gezicht lijkt het me eigenlijk voldoende dat diegene die door een partij gemachtigd is om een voordrachtsakte te tekenen, verklaart dat hij een lijstverbinding wil. Dat is immers toch een automatisme, als de partijen eenmaal beslissen tot lijstverbinding. Ik heb uitleg gevraagd. In dat ene formulier – dat is allemaal elektronisch gemaakt – is op een of andere manier dat recht voorbehouden niet opgenomen. Er moest dus een tweede formulier worden opgemaakt.

Tenzij uw vraag daar geen betrekking op heeft, zie ik echter het probleem van de tijdigheid niet. De akten tot lijstverbinding moeten pas op 4 oktober worden ingediend, en dit is – gelukkig maar, en bedankt daarvoor – tijdig gesignaleerd. Ook daarmee is echter geen onheil aangericht. Iedereen kan het bijkomende formulier nog tekenen. Het heeft alleen tot wat tandengeknars geleid, mijns inziens terecht, omdat die kandidaten een tweede keer hebben moeten tekenen. Dat is een materiële fout. Dat is verdwenen van dat formulier. Ik heb het maar opgeworpen in deze commissie, zonder dat ik het heb laten onderzoeken, maar er moet eens over worden nagedacht of dat nog wel nodig is. Misschien is er een diepere reden voor het feit dat elke kandidaat nog eens moet verklaren zich dat recht voor te behouden, maar die ontsnapt me op het eerste gezicht. Dat kan een volgend puntje zijn voor de evaluatie. Dit is een materiële en helemaal niet intentionele fout. Die is zo snel mogelijk rechtgezet.

U hebt me gevraagd of ik een herziening van het decreet nuttig of nodig acht. Ik heb een paar suggesties gedaan. We moeten nu alleszins geen enkele decretale bepaling halsoverkop

wijzigen om toe te laten dat die verkiezingen correct verlopen. Ik kan me echter indenken dat er, met het oog op de volgende lokale verkiezingen over zes jaar, wellicht nog een paar puntjes van evaluatie zullen zijn. Het agentschap moet trouwens ook evalueren. Dat zal gebeuren na deze verkiezingen. Nu zijn er een paar zaken aan het licht gekomen die wellicht voor verbetering vatbaar zijn. Dan denk ik aan die lijstverbindingen en het bekendmaken van de plaats waar de voordrachtsakten moeten worden ingediend.

U vroeg ten slotte naar het risico dat er klachten komen omdat ik data niet zou hebben gerespecteerd. Ik zie niet in dat er daarmee problemen zouden kunnen zijn: alle termijnen die worden vooropgesteld in de decreten, zijn tijdens het proces gerespecteerd. De hoofdbureaus hebben de definitieve lijsten vastgesteld op 20 september. De dag erna heeft het agentschap de definitieve kandidatenlijsten kunnen publiceren. Ik verwacht dus geen problemen ter zake.

Alleszins wil ik, mocht het de bedoeling zijn de indruk te wekken dat het fout loopt met die organisatie van de verkiezingen, dat tegenspreken. Dat is niet zo. Het is een zeer complexe organisatie. Het agentschap heeft dat naar behoren gedaan. Materieel kan er altijd iets mislopen: een kleinigheid, een ambtenaar die te goeder trouw telefonisch een verkeerd antwoord geeft... Nogmaals, vergissen is menselijk. Dat is echter onmiddellijk rechtgezet. Er zijn geen gevolgen ter zake. Het Klachtendecreet is niet in werking moeten treden, laat staan dat er sprake was van de ombudsman. Het is allemaal opgelost in de nulde lijn, met de nodige verontschuldiging aan uw adres.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb het daarnet al gezegd: ik dank u voor de snelheid waarmee dat andere probleem met die voordrachtsakte is opgelost. Dat is binnen de 24 uur gebeurd.

Wie interpelleert, doet dat natuurlijk meestal niet om de loftrumpet te steken over het agentschap. Op vlaanderenkiest.be, de website van de administratie, worden heel graag heel veel cijfers gezet. Dat zijn mooie cijfers en mooie resultaten: dat beaam ik graag. Daarover gaat het niet. We fixeren ons echter natuurlijk op een aantal elementen die onduidelijk zijn, waarbij we twijfels hebben. Ik vind dat we daar secuur mee moeten omgaan, dat we dat correct moeten doen. Bij verkiezingen hoort dat ook zo. Dat hoort bij dat principe van het democratische spel: vandaar mijn betoog.

Het zal wel kloppen dat u de data hebt gerespecteerd, maar het ging hier over het bekendmaken van het provinciedistrictshoofdbureau.

Minister Geert Bourgeois: Dat is op tijd aangeplakt door de rechterlijke macht. Het agentschap of de minister moet niets bekendmaken ter zake. De decreetgever heeft gewild dat dit wordt aangeplakt. Men kan dat archaïsch of onvoldoende vinden, maar dat is een ander punt. Het decreet is nageleefd.

De heer Bart Caron: Ik kan u verzekeren dat er veel telefoontjes zijn geweest, ook van onze mensen, naar de griffie. In een aantal arrondissementen was er een heel slechte interne organisatie. Dat is zo. Dat mag worden gezegd. Men moet niet rond de pot draaien. Dat is ook niet de schuld van die mensen die dat doen. Dat is een soort praktijk die inderdaad archaïsch is. We moeten daar een antwoord op formuleren. Ook zij moeten de computer leren kennen en hanteren, zodat er veel sneller informatie over kan zijn. Het is echter echt een probleem geweest: dat wil ik u zeggen.

Dat van die lijstverbinding is een materiële fout: daarover zijn we het eens. U hebt dat ook genoeg toegelicht. Ik wil u alleen zeggen dat er weliswaar tijd is tot 4 oktober, maar dat, als een aantal kandidaten opnieuw hun handtekening moeten zetten, men die wel moet vinden. Sommigen kunnen zich in het buitenland bevinden. Sommigen zijn moeilijker te vinden. Dat is gewoon een lastig punt. Ik stel voor dat we dat rechtzetten bij een evaluatie van het decreet.

Ik kan de andere door mij aangehaalde punten eventueel nog via e-mail verduidelijken, mocht dat nuttig zijn. Ik wil die inbrengen, want als we de toepassing van het decreet dan toch evalueren, dan kunnen we beter die eventuele twijfelpunten bekijken, zodat we daar voor een volgende keer uit kunnen leren. Ik laat dan nog in het midden of die al dan niet terecht zijn. Zo gaat dat bij goed bestuur, meen ik. Laten we dat dan ook doen. Ik heb die punten niet aangehaald om daar nu een antwoord op te krijgen. Ik begrijp heel goed dat dit niet kan, gezien de snelheid waarmee dat hier is gezegd en het onprecieze karakter.

Opdat u niet te negatief zou denken over mijn uiteenzetting, wil ik het volgende herhalen: ik vind dat fouten maximaal moeten worden vermeden. In secretariaten is er heel veel spanning en stress ter zake. We moeten er dus voor zorgen dat we die niet aanwakkeren. Integendeel, er moet goede informatie zijn op de website. De diensten moeten rechtstreeks bereikbaar zijn. Ik wil duidelijk beamen dat dit inderdaad zeer goed is gelopen wat het agentschap betreft. Ze werken goed. Dat is niet wat ik bedoel. Het gaat over de samenloop. Er is de nieuwe regeling, het nieuwe Kiesdecreet en de eerste toepassing. Er is het late moment waarop het Provinciekiesdecreet is gewijzigd, met die bijzondere regelgeving. Dat heeft tot twijfel geleid, ook bij medewerkers, en dat begrijp ik. Zij moeten ook dingen rechtzetten en corrigeren.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: We zijn blij dat hij eindigt op een positieve noot.

Minister, ik kan ook niets anders dan onderstrepen dat uw website inderdaad zeer verhelderend is en goed wordt bekeken. Dat filmpje over hoe men elektronisch moet stemmen, wordt zeer veel aangeklikt, ook bij ons. De machines waren ook mooi op tijd. U weet dat we daar destijds onze ongerustheid over hebben geuit. Er zijn de oefensessies. De mensen moeten erkennen dat het niet zo moeilijk is.

Nog een kleine vraag, in de hoop dat ik het ook nodig zal hebben: is er eigenlijk ergens al een model van akte voor de voordracht van de burgemeester te vinden? (*Gelach. Opmerkingen*)

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris van Hauthem: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb ook de interpellatie van de heer Caron gelezen. Ik kwam uit een andere commissie, dus ik was hier niet helemaal van in het begin. Laat dit echter misschien een pleidooi zijn om onze regelgeving toch ook wat te vereenvoudigen. Als het bijzonder decreet wordt gewijzigd, dan is het niet alleen aan de minister – natuurlijk ook aan hem, want hij dient het ontwerp in –, maar ook aan ons om eventueel te oordelen dat dit repercussies heeft op wat daarover in dit geval nog in het gewone decreet staat. Als het gaat over allemaal regels die voor interpretatie vatbaar zijn, dan is het misschien aan ons om eens na te gaan of we het soms zelf niet nodeeloos ingewikkeld maken. Soms gebeurt dat met de beste bedoelingen. Soms willen we op alle mogelijke situaties anticiperen in het decreet, en dan gebeurt er dan toch iets waardoor we ons moeten afvragen: en wat nu?

Ook hebben de partijen die in dit parlement zitten, en zeker de leden van deze commissie, de verantwoordelijkheid om hun eigen afdelingen te instrueren. Ik krijg bij elke verkiezing telkens talloze vragen over hoe een en ander nu weer zat. Dan ga ik eens kijken in het verslag om te zien hoe het zit. Ook als partij hebben we dus een soort verantwoordelijkheid ter zake.

Minister, ik heb wel nog een bedenking. Ik wil niet polemiseren, integendeel. U oppert dat men eventueel een ander formulier zou kunnen gebruiken als een bepaald formulier er niet is. Men mag niet te formalistisch zijn. Daar schuilt echter een gevaar in. Ik meen dat we in verkiezingszaken net heel formalistisch moeten zijn. Daarmee ga ik enigszins in tegen mijn natuur. Ik zeg dat omdat wat wij hier goedkeuren en wat als onderrichting wordt doorgegeven, ook moet worden uitgevoerd door hoofdbureaus, door mensen.

Ik neem aan dat de lokale verkiezingen het moeilijkst te organiseren vallen. Dat geldt allicht ook voor het agentschap. Als het om de verkiezingen van het Vlaams Parlement gaat, zijn er vijf provincies met elk een provinciaal hoofdbureau waar een lijst moet worden ingediend, getuigen moeten worden aangeduid en dergelijke. Ik pleit voor een eenvoudige regelgeving. De regels moeten in dit geval immers door 308 voorzitters van hoofdbureaus en door hun bijzitters worden toegepast.

Ik heb zelf wat ervaring met gemeenteraadsverkiezingen. Ik kan een hele brochure vullen met uitspraken die we in de loop der jaren hebben gehoord. De minister of het agentschap kunnen hier niets aan doen. Sommige voorzitters van hoofdbureaus doen soms uitspraken waarvan wij ons afvragen hoe het mogelijk is.

Ik geef even een voorbeeld dat betrekking heeft op deze verkiezingen. Het agentschap heeft de mogelijkheid geboden de lijsten digitaal te laten verwerken. Dat was niet verplicht. Het was een faciliteit voor de mensen die de lijsten moesten verwerken. Wij hebben onze afdelingen aangeraden hier gebruik van te maken. Dat was zeer handig. Ik was zelf op tien minuten weer buiten. Ik heb echter vernomen dat de voorzitter van een bepaald hoofdbureau de indieners van een lijst vertelde dat ze enkel een print en het codewoord moesten meebrengen. De ondertekende lijst moeten ze zelfs niet meer meebrengen. (*Rumoer*)

De minister kan daar niets aan doen. Het is me er niet om te doen een schuldige aan te wijzen. Ik heb onze vertegenwoordigers gezegd dat ze de getekende lijst zeker moesten meenemen. Het is tenslotte de getekende lijst die telt. Anders kan eender wie verklaren dat hij een lijst indient.

Wat de lokale verkiezingen betreft, zitten we met 308 voorzitters van hoofdbureaus. We moeten er als Vlaams Parlement en als Vlaamse Regering voor zorgen dat de regelgeving zo helder en zo eenvoudig mogelijk is.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Aangezien nog een nieuw element is aangebracht, wil ik heel kort nog even reageren. Ik ben, in alle bescheidenheid, ook een beetje een ervaringsdeskundige. De eerste verkiezingen waaraan ik heb deelgenomen, zijn de verkiezingen van 1976. Ik weet niet of er nog andere aanwezigen zijn die daar bij waren.

Ik kan iedereen verzekeren dat we toen alles zelf moesten uitzoeken. Dit gold zeker voor mensen die tot een kleine partij behoorden. We moesten de wet ter hand nemen en zelf beginnen te zoeken. We moesten zelf proberen alles op te lossen. Indien we geluk hadden, konden we terecht bij een ambtenaar in het stadhuis.

In de loop der jaren heeft de overheid in een steeds betere ondersteuning en informatieverstrekking voorzien. Dat is niet mijn verdienste. Ik ben blij dat een aantal mensen hebben bevestigd dat die website een goede zaak is. Ik heb daar heel positieve reacties op gekregen. Voor mensen die voor het eerst deelnemen, is dat een openbaring. Ze krijgen een heel goede toelichting en instructies.

Elke fout is er eentje te veel. Ik wil ter verdediging van het agentschap echter opmerken dat het agentschap meer heeft gedaan dan het decretaal moet doen. Tijdens de telefonische verstrekking van informatie aan de partij van de heer Caron is een fout gemaakt. Ik kan begrijpen dat dit hem stress heeft bezorgd. Hij moest plots voor elk district vijftig mensen vinden om die voordrachtsakte te ondertekenen. Stress is tijdens een campagne ook een goede zaak. Dit heeft hem toegelaten een goede campagne te voeren. (*Gelach*)

Het probleem is op enkele uren tijd rechtgezet. Het volstaat per provincie over een provincieraadslid te beschikken. Dit probleem is op de nulde lijn opgelost.

Op een bepaald formulier is in verband met de lijstenverbinding jammer genoeg een zinnetje weggefallen. Ook dit is rechtgezet. Ik wil erop wijzen dat dit probleem op 3 september 2012 is gesignaleerd. De voordrachten moeten op 4 oktober 2012 worden ingediend. Het

agentschap heeft alle partijen op de hoogte gebracht van de dag en het uur waarop dit moet gebeuren. In het decreet staat niet dat het agentschap iedereen hierop moet wijzen. Het is natuurlijk mogelijk dat een partij dit nog altijd zal vergeten. Alles wat moest worden hersteld, is evenwel hersteld. Wat het formulier betreft, zijn alle partijen op de hoogte gebracht.

Het agentschap zal het hier gesignaleerde probleem met het voordrachtformulier voor de getuigen onderzoeken. De heer Van Hauthem heeft gelijk. De verkiezingen zijn belangrijk en alles moet correct verlopen. Er moet rechtszekerheid zijn. Voor zover ik weet, staat nergens in het decreet dat getuigen op straffe van nietigheid enkel op een door het agentschap verstrekt formulier kunnen worden voorgedragen. Indien we een formulier maken, is dit enkel een hulpmiddel. Een partij die haar getuigen op een correcte wijze voordraagt, met opgave van alle te vermelden gegevens, voldoet in mijn ogen aan de bepalingen van het decreet. Het formulier is bedoeld om te helpen. Wie het formulier niet gebruikt en een volledig handgeschreven stuk bezorgt, handelt ook conform het decreet. Het hoofdbureau moet natuurlijk nog een controle uitoefenen.

Een laatste punt is daarnet door de heer Vanden Bussche aangeraakt. Het voordrachtformulier voor de voordracht van de burgemeester wordt op 13 oktober 2012 op de website geplaatst. Dat is een voorzorgmaatregel. Dit is in elk geval op tijd. De verkiezingen vinden op 14 oktober 2012 plaats. Ik wil hier nogmaals herhalen dat ik iedereen aanraad pas op 14 oktober 2012, na de ondertekening van de akkoorden, die voordrachten te tekenen.

In 2006 waren er in de gemeente Boechout problemen met de geldigheid van de voordracht. Er werd immers op voorhand getekend. Wie meent daarmee risico's te kunnen nemen, moet echt goed opletten. We kennen de decretale sancties. Wie heeft getekend, is hieraan gebonden. Indien er iets met het akkoord misloopt, staan die mensen daar. Ik wil dan ook iedereen waarschuwen. De voordrachten van burgemeesters en schepenen worden het best pas getekend als de akkoorden tussen de partijen klaar zijn.

We stellen dat formulier op 13 oktober 2012 ter beschikking. Er blijft meer dan voldoende tijd over om dit formulier te gebruiken. Niemand is trouwens aan dit formulier gebonden. Indien alles conform het decreet gebeurt, kan iemand verkiezen het niet te gebruiken.

Er is een groot gevaar verbonden aan partijen die vooraf akkoorden sluiten en elkaar door middel van voordrachtsakten willen binden. De verkiezingen moeten nog steeds worden gehouden. De resultaten zijn er pas zodra iedereen zijn stem heeft uitgebracht. Ik wil er in ieders belang op wijzen dat het beter is de voordrachtsakten pas te laten tekenen zodra de uitslagen zijn gekend en de akkoorden zijn gesloten. Het lijkt me dan ook wijzer dit formulier niet een week op voorhand op de website te plaatsen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Hij heeft zijn administratie met verve verdedigd. Ik kan dat begrijpen. Het agentschap levert goed werk. Elke fout is er echter een te veel en we mogen niet blind zijn voor de mankementjes.

Ik sluit me aan bij de mensen die hebben verklaard dat we er nadien voor moeten zorgen dat alles formeel in orde is. Dat is echt nodig. Dat is een garantie. Bovendien moeten we nagaan of we hier en daar niet tot vereenvoudigingen kunnen overgaan om de zaak nog toegankelijker te maken. Indien dit mogelijk zou zijn, zal ik me zeker bereid tonen om de ervaringen te delen die onze mensen ter plekke hebben verzameld. Ik zou eventueel ook vanuit het Vlaams Parlement een initiatief nemen. Ik zou dit dan liefst in samenspraak met de minister doen. Ik ben immers van mening dat dit breed moet worden gedragen.

De voorzitter: De interpellatie is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het diversiteitsbeleid van de Vlaamse overheid en de doelstelling om het overheidspersoneel te reduceren

- 2234 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Voorzitter, eind 2011 vertegenwoordigden personeelsleden met een handicap of met een chronische ziekte samen 1,2 procent van het totale personeelsbestand. Dat kwam absoluut niet overeen met de doelstelling van de Vlaamse overheid om tegen 2015 naar 3 procent te streven. Binnenkort is het 2013. Dit streefdoel is in feite al een afzwakking. Het oorspronkelijke streefpercentage was 4,5 procent. Aangezien 2013 nadert, staan we voor grote uitdagingen om dat streefdoel tegen 2015 te halen.

Er zijn bijkomende uitdagingen voor het hele diversiteitsbeleid. Tegen 2014 moet de Vlaamse overheid 6 procent minder personeelsleden dan in 2009 tellen. Ten gevolge van die reductiedoelstellingen en de gestegen werkdruk zijn leidinggevenden minder geneigd deze doelgroep aan te trekken. Ze zijn ook minder geneigd tijd te steken in de omkadering die sommige leden van deze doelgroep nodig hebben.

Bovendien heeft de Vlaamse overheid steeds minder functies op niveau C en vooral niveau D, waar traditioneel veel werkzoekenden uit die doelgroep aan de slag zijn. In een kranteninterview gaf Dirk Vanderpoorten, secretaris-generaal Werk en Sociale Economie, de gevolgen van de personeelsbesparing toe: “We kunnen minder mensen aanwerven, dus ook minder mensen uit kansengroepen. En je kunt de besparing niet alleen realiseren door de niet-ervanging van de uitstroom. Dat betekent dat je contracten van beperkte duur moet stopzetten. En kansengroepen zitten vaak in zulke contracten.”

Eind juni van dit jaar was al 4 procent van de reductiedoelstelling gerealiseerd. Als we willen ingrijpen om de doelstelling van 3 procent te halen van de tewerkstelling van personen met een handicap of chronische ziekte, zullen we daar echt een tandje bij moeten steken.

Ik sluit mij graag aan bij de suggesties die de Vlaamse emancipatieambtenaar in hetzelfde artikel heeft gegeven. Hij vraagt om mensen die zich registreerden als persoon met een handicap of chronische ziekte – 549 werknemers – buiten de groep te houden waarop de reductiedoelstelling van 6 procent van toepassing is, of op zijn minst de groep met de zwaarste handicap – 142 werknemers –, om zo te vermijden dat zij extra slachtoffer worden van de besparingen.

Minister, hoe verzoent u die twee conflicterende doelstellingen met elkaar? Hoe zult u ervoor zorgen dat de diversiteitsdoelstelling van 3 procent voor de tewerkstelling van personeelsleden met een handicap of chronische ziekte alsnog gehaald wordt in 2015? Hoe staat u tegenover de stelling van de emancipatieambtenaar om mensen die zich registreerden als persoon met een handicap of een chronische ziekte, buiten de groep te houden waarop de reductiedoelstelling van 6 procent van toepassing is? Bent u bereid daarop in te gaan? Zo nee, bent u eventueel bereid om in te gaan op de suggestie van de emancipatieambtenaar om die mensen die zich registreerden als persoon met een handicap of een chronische ziekte uit de groep met de zwaarste handicap, buiten de groep te houden waarop de reductiedoelstelling van 6 procent van toepassing is?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Franssen, uw vraag is er een naar een oplossing voor twee op het eerste gezicht conflicterende doelstellingen. Enerzijds is er de reductiedoelstelling van 6 procent van het aantal personeelsleden bij de Vlaamse overheid. Die moet worden gehaald op het einde van deze regeerperiode. We zitten daar op schema. We hebben

op dit ogenblik een reductie van 4 procent. Dat zijn cijfers van juni 2012. Anderzijds is er de doelstelling om tegen 2015 te komen tot 3 procent mensen met een arbeidshandicap in dienst van de Vlaamse overheid.

De jaarlijkse uitstroom bij de Vlaamse overheid bedraagt 6 tot 7 procent. Leidend ambtenaren zeggen dat het iets moeilijker is om mensen met een arbeidshandicap aan te werven of om aan het streefcijfer te komen vanwege die reductiedoelstelling. Ik wil dat toch nuanceren. Ik geef toe dat het iets gemakkelijker is op een moment dat je meer mensen in dienst neemt. Maar het is niet zo dat er helemaal geen mogelijkheden zouden zijn, ook niet in het niveau C en D, waar inderdaad procentueel het meest mensen zitten met een handicap.

Op dit ogenblik is meer dan 45 procent van de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse overheid tewerkgesteld in niveau C en D. In alle niveaus, van D tot en met A, zijn er het laatste jaar in totaal 930 vacatures waarvan ik de cijfers volledig heb: 196 vacatures in niveau D, 203 vacatures in niveau C, 211 vacatures in niveau B en 320 vacatures in niveau A. Er wordt dus nog altijd heel veel aangeworven, ook in de niveaus D en C, waar procentueel meer mensen met een arbeidshandicap tewerkgesteld zijn.

Waar ik meer moeite mee heb, is dat men zegt dat die mensen zich bij uitstek in een situatie zouden bevinden van contracten van bepaalde duur, waardoor ze als eerste in aanmerking komen om niet vervangen te worden. Ik hoor dat ook wel eens als het gaat over medewerkers van allochtone afkomst. Ik stel mij echt de vraag waarom mensen met een arbeidshandicap of mensen van allochtone afkomst bijna per definitie meer in zulke kortlopende contracten van bepaalde duur zouden zitten. Ik zie dat niet in.

Als het een goede medewerker is, die zijn proefperiode achter de rug heeft, waarom zou je die persoon met een arbeidshandicap of van allochtone afkomst geen contract van onbepaalde duur geven? Ik vind dat geen excuus. Ik weet dat er af en toe contracten van bepaalde duur zijn, maar zeggen dat die mensen daar meer voor in aanmerking komen, begrijp ik echt niet. Ik vind dat ook geen goede beleidslijn.

Ik heb een hele reeks maatregelen getroffen om mensen met een handicap of met chronische ziekte aan te werven. Wij hebben een systeem van voorbehouden betrekkingen, dat toelaat om eerst bij de doelgroep van personen met een arbeidshandicap te kijken of men een geschikte kandidaat vindt, alvorens de vacature algemeen open te stellen. Sinds de invoering van die maatregel in april 2009 werden 39 vacatures als voorbehouden betrekking aangeboden. Daarvan zijn er 31 ingevuld, dat is 79 procent. Uit de cijfers die ik heb, blijkt dat een aantal entiteiten daar nog meer op kunnen inzetten.

Het systeem van voorbehouden betrekkingen is niet in strijd met de regels van het Europees Hof, precies omdat het gaat om mensen met een zware arbeidshandicap. Je kunt die mensen niet verplichten om bij aanwervingen in concurrentie te komen met andere kandidaten.

Mensen met een handicap genieten in de regel geen enkel voordeel bij de sollicitatie. Zij moeten in concurrentie komen met iemand zonder handicap, maar er zijn mensen met een zeer zware handicap die we daarvan vrijstellen. Zij moeten natuurlijk wel nog aan een aantal voorwaarden voldoen en moeten solliciteren en een examen afleggen, maar ze komen niet in concurrentie. Dat is een eerste maatregel, waar in een aantal entiteiten nog meer gebruik van moet worden gemaakt.

Dan is er ook het systeem van de arbeidspostaanpassingen. De dienst Emancipatiezaken handelt de operationele uitvoering van die dossiers af. In 2010 waren er 26 dossiers en bedroeg het bestede budget afgerond 54.000 euro. In 2011 waren er 27 dossiers en bedroeg het budget ongeveer 65.500 euro. Dat laat toe dat die mensen op een comfortabele manier op hun arbeidspost kunnen werken.

Verder is er de maatregel van de rendementsondersteuning, om tegemoet te komen aan het probleem dat mensen met een handicap niet altijd 100 procent rendement kunnen halen. Dat

zijn dan mensen die vallen onder de Vlaamse Inschakelingspremie (VIP), cao 26 of de Vlaamse Ondersteuningspremie (VOP). In 2011 bedroeg het budget 756.000 euro. Ondanks de budgettaire besparingen heb ik dat in 2012 nog met 100.000 euro opgetrokken.

Er is ook maatwerk. De dienst Emancipatiezaken organiseerde de afgelopen jaren verschillende regionale maatwerkbijeenkomsten. Dat gebeurde in samenwerking met Jobpunt Vlaanderen.

Nog in het kader van het maatwerk moedigt de dienst Emancipatiezaken de entiteiten aan om nauw samen te werken met toeleidersorganisaties voor personen met een arbeidshandicap. Daartoe stelde de dienst Emancipatiezaken een lijst van organisaties op, waar entiteiten gebruik van kunnen maken. Ook Jobpunt maakt gebruik van die lijst.

In samenwerking met de VDAB is een systeem van toegewezen consultants operationeel. Op het moment dat wij vacatures hebben, gaan die consultants in hun regio actief op zoek naar personen met een arbeidshandicap. Ook dat systeem is zeer gericht en is sterk maatwerk.

Een volgende maatregel betreft de stageplaatsen. In 2011 waren er 1072 stagiairs bij de Vlaamse overheid. Daarvan waren er 23 mensen met een handicap of chronische ziekte, wat neerkomt op 2,2 procent. Dat zijn mensen die de dienst al kennen als er vacatures zijn en die al gewend zijn om in Brussel te komen werken. Die mensen komen in aanmerking om te solliciteren.

Hetzelfde geldt voor de jobstudenten. We dringen er bij de entiteiten op aan om jobstudenten aan te werven die vallen onder de categorie 'handicap' of 'chronische ziekte'. Daar is naar mijn aanvoelen veel te weinig gebruik van gemaakt. Een aantal diensten scoren daar beter in, zoals het Agentschap Jongerenwelzijn en de Vlaamse Belastingdienst, die elk twee jobstudenten hebben aangeworven die aan die voorwaarden voldoen.

Er is zoals u weet een gelijkkansen- en diversiteitsplan dat per entiteit vorm moet krijgen. Het gaat dan over een aangepaste bedrijfscultuur, meer bepaald toegankelijke informatie en toegankelijke gebouwen.

Tot slot is er ook een systeem op punt gezet in samenwerking met het Agentschap voor Overheidspersoneel dat moet zorgen voor een vlottere re-integratie van werknemers die langdurig ziek zijn geweest. Dat is een probleem dat onlangs nog aan bod is geweest naar aanleiding van een aantal verhalen van mensen die een behandeling voor kanker hadden ondergaan. Zij waren opnieuw klaar voor de arbeidsmarkt, maar hadden moeite om hun stek opnieuw te verwerven. Wij werken met het Agentschap voor Overheidspersoneel specifiek aan dit probleem van re-integratie van mensen die langdurig ziek zijn geweest en waar intussen, uit noodzaak, iemand anders is komen werken.

We hebben heel wat maatregelen getroffen. De lijnmanagers zijn geresponsabiliseerd en worden daarop geëvalueerd. Ik moet een aantal entiteiten feliciteren die het streefcijfer al bereiken. Het eerste is het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap – noblesse oblige. Daar is 5 procent mensen met een handicap tewerkgesteld. Bij Bloso is dat 4,05 procent, bij het Agentschap Centrale Accounting 3,92 procent, bij Wonen-Vlaanderen 3,66 procent, bij het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking 3,45 procent. Ook de VDAB doet het heel goed en had in 2011 al 117 medewerkers met een handicap of chronische ziekte. Dat is 2,35 procent van het personeelsbestand van de VDAB. Door het feit dat dit een grote organisatie is, draagt dit bij tot het bereiken van onze cijfers. Het gaat dan over 21,6 procent van het totale bestand van mensen met een arbeidshandicap.

Ik ben ervan overtuigd dat we er ondanks de reductie in moeten slagen om dat cijfer te halen. Ik hoop dat alle leidend ambtenaren daar nog eens kennis van nemen. Het is een zaak van responsabilisering. Ik denk niet dat we moeten ingaan op de suggestie van de emancipatieambtenaar om uit die 6 procent het streefcijfer van mensen met een handicap te halen. Ik wil daar wel over nadenken. Er zijn jaarlijks bijna duizend vacatures. Voor een

lijnmanager of leidend ambtenaar die echt vorm wil geven aan dat beleid, moet dat voldoende ruimte geven om er invulling aan te geven. Het is niet altijd eenvoudig om die mensen in een job te krijgen in Brussel. Een aantal mensen heeft door de aard van hun handicap, last met verplaatsingen, treinverkeer enzovoort. Het is dus niet altijd eenvoudig om dat cijfer te bereiken. We moeten daar echter mee doorgaan. De ruimte die er aan de hand van de uitstroom jaarlijks is, moet worden gebruikt om die mensen aan te werven. Ik herhaal dat ik het geen geldig excuus vind te zeggen dat die mensen meestal een contract van bepaalde duur hebben. Als die mensen functioneren zoals dat hoort, al dan niet met een rendementsondersteuning, waarom zouden zij dan meer dan anderen in kortlopende contracten werken? Ik zie de reden niet. Ik vind dat de leidend ambtenaren daar een verantwoordelijkheid in hebben. De Vlaamse overheid doet de aanwervingen niet. Ik heb wel maatregelen getroffen. Zij moeten nu doen wat van hen wordt verwacht.

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Minister, ik dank u voor uw uitgebreide antwoord. U weerlegt een aantal zaken. U geeft ook een overzicht van de vacatures van niveau C en D, waarvoor dank. Ik volg uw filosofie wat die duurzame contracten betreft. Ik wilde hier enkel een citaat brengen van de heer Dirk Vanderpoorten.

U hebt heel wat maatregelen getroffen. U hebt ook een aantal voorbeelden gegeven waarin het streefpercentage wordt gehaald. Volstaan al die maatregelen om die 3 procent te halen? De Vlaamse overheid doet inderdaad niet zelf de aanwerving. De vacatures en de technische middelen zijn voorhanden, terwijl we in totaal toch maar 1,2 procent halen. De Vlaamse overheid moet het voorbeeld geven, zeker als we ook de rest van de samenleving willen stimuleren om mensen met een handicap aan te werven. We mogen geen enkele toegeving meer doen. We moeten absoluut die 3 procent halen. Als blijkt dat zij die de aanwervingen doen, toch niet kunnen worden geresponsabiliseerd, dan stel ik voor om de suggesties van de Vlaamse emancipatieambtenaar nog eens in overweging te nemen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik zal het College van Ambtenaren-Generaal daar nog eens over aanspreken. Ik zal hen een brief bezorgen en hen erop wijzen wat de afspraken zijn. Ik verwacht dat ze als geresponsabiliseerde en autonome leidend ambtenaren hun verantwoordelijkheid nemen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Herman Schueremans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de buitenlandse campagne 'Flanders is a Festival'
- 2275 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Schueremans heeft het woord.

De heer Herman Schueremans: Afgelopen zomer werd op initiatief van Toerisme Vlaanderen de buitenlandse campagne 'Flanders is a festival' opgezet. Dit project verliep in samenwerking met de Federatie voor Muziekfestivals in Vlaanderen en de festivalorganisatoren. De campagne werd opgezet met de intentie onze muzikale troeven uit te spelen en de reputatie van Vlaanderen gericht te verhogen. Door de inspanningen van de festivalorganisatoren maken jaarlijks meer dan 280 festivals, waaronder een aantal spraakmakende internationaal gewaardeerde festivals, Vlaanderen inderdaad tot een unieke bestemming voor elke muzikliefhebber.

De campagne 'Flanders is a Festival' werd duidelijk geplaatst binnen de internationale strategische marketingkrachtlijn 'Vlaanderen wordt een verhaal'. Binnen dit kader werd op zoek gegaan naar de 'Ultimate Festival Fan' die twee maanden werd ondergedompeld in de Vlaamse festivalcultuur met de bedoeling de hele festivalzomer verslag uit te brengen. Voor de selectie van deze fan werd een wedstrijd uitgeschreven – nog maar een – en een selectiejury opgericht – nog maar een. Verder selecteerde Toerisme Vlaanderen honderd zogenaamde key influencers, bloggers van over de hele wereld met een grote invloed, die de kans kregen om hun favoriete festivals te bezoeken en die op hun beurt en via eigen onlinekanalen andere personen zouden moeten inspireren en aansporen om nog meer naar onze festivals te komen en Vlaanderen te bezoeken. Om deze bloggers te verwelkomen en te begeleiden zou zelfs een heus 'Flanders is a festival'-team zijn opgericht.

Als derde onderdeel van de campagne werd een festivalgame gelanceerd met de intentie Vlaanderen als 'biggest virtual festival in the world' te profileren. Voor deze campagne werden duidelijk moeite, en in deze tijd van besparingen noch middelen gespaard. Weliswaar kunnen we ons vragen stellen over de effectiviteit van deze campagne.

Andere vraag is of de overheid moet overnemen wat de privésector, met name de festivalorganisaties, of het nu bvba's zijn, nv's, een copromotie tussen beide, gesubsidieerd of niet gesubsidieerd, al jaren met succes doen. Buitenlandse key bloggers worden al jaren uitgenodigd door de festivalorganisatoren. De sociale media zijn immers de laatste jaren een belangrijk instrument geworden in de binnenlandse en buitenlandse promotie van grote en kleinere festivals. Ze zijn ook een belangrijk instrument in de politiek geworden.

Zo worden de festival communities geïnformeerd door de festivalorganisatoren, worden ze betrokken bij het gebeuren waardoor deze communities zelf enthousiast de informatie en boodschap verspreiden. Heel wat festivals hebben bovendien al een vaste stek in de agenda's van de festivalgangers en festivaltoeristen.

Op de vraag of er volgend seizoen ingevolge de campagne van Toerisme Vlaanderen meer tickets voor festivals aan buitenlanders zullen worden verkocht, meen ik echter dat het antwoord negatief is.

Door onder meer belangrijke advertenties in muziekbladen die wereldwijd appelleren, de sociale media en de 'word of mouth' bereiken de festivals reeds heel wat bezoekers uit het buitenland. Zo telde Rock Werchter in 2012 39.000 buitenlandse bezoekers uit 75 verschillende landen. De meeste mensen kwamen, behalve uit België en Vlaanderen, uit Nederland, Engeland, Ierland, de Zuid-Europese landen, Scandinavië, maar ook de Verenigde Staten, Australië, Israël, IJsland, enzovoort.

Wat de festivalgame betreft, moet bovendien gesteld worden dat het speciaal ontwikkelde onlinespelletje, dat vermoedelijk heel veel geld gekost heeft, beschamend slecht was. Ze hebben in de rest van de wereld een beetje gelachen met ons. Het was aldus zeker geen promotie voor de Vlaamse festivals noch voor Vlaanderen. Het was goedbedoeld maar contraproductief.

Minister, werd de campagne door Toerisme Vlaanderen al geëvalueerd en wat zijn de resultaten? Wat is de schatting van het rendement in functie van de ingezette middelen? Wat zijn de bevindingen omtrent de drie verschillende luiken van de campagne? Krijgt deze campagne in het volgend festivalseizoen al dan niet navolging? Ik hoop in elk geval van niet, want naar mijn mening is dit echt geen goed besteed geld. Minister, ik verneem graag van u wat, desbetreffend, uw plannen zijn.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Ik vind dit een heel interessante vraag. Ik kan mij al onmiddellijk met de kust kandidaat stellen om de vrijgekomen middelen te investeren in de promotie van de kust. Alle gekheid op een stokje, de vraag heeft toch een tamelijk

vernietigende inhoud. Mijnheer Schueremans, wat bedoelt u precies met ‘keiblogger’? Kunt u mij daar een praktisch voorbeeld van geven?

De heer Herman Schueremans: Een heel bekende blogger is Perez Hilton.

De heer Marc Vanden Bussche: Dan begrijp ik waarom Vlaanderen achter die ‘keibloggers’ aanzit. (*Gelach. Opmerkingen*)

Mevrouw Annick De Ridder: U bedoelt ‘key bloggers’.

De heer Herman Schueremans: We gooien met keien. (*Gelach*)

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik zit hier met een vraagsteller die natuurlijk een zeer grote ervaringsdeskundige is en ook renommee en succes heeft opgebouwd in de sector, maar, mijnheer Schueremans, ik denk toch dat er in uwen hoofde een misvatting is over de bedoeling van deze campagne. Ik kom daar straks op terug.

Met betrekking tot de evaluatie hebt u een punt. Het is de bedoeling om dit te evalueren. Alleen is het nu nog te vroeg. Van meet af aan is afgesproken dat er een evaluatie zou komen. Maar de campagne liep tot eind september. De evaluatie komt na de actie, die, zoals u zelf weet, natuurlijk ook zijn uitlopers heeft. Een aantal zaken gebeuren pas in de nasleep. Niettemin heeft Toerisme Vlaanderen gesteld dat de evaluatie zou gebeuren tegen 15 november. Voor elk van de deelnemende festivals zal er een analyse zijn van de ingezette middelen.

Dit type campagne heeft een effect op de langere termijn, zeker met betrekking tot de sociale media. Mijnheer Vanden Bussche, nu al hebben een aantal bloggers te kennen gegeven dat zij pas later artikelen zullen publiceren, later in het jaar en wellicht zelfs volgend jaar. Er komt een uitvoerige kwalitatieve evaluatie van deze campagne.

Toerisme Vlaanderen heeft zeer goed kunnen samenwerken met de Federatie van Muziekfestivals in Vlaanderen (FMIV) en met de festivals zelf. De meeste reacties, mijnheer Schueremans, waren enthousiast. Vooral de minder bekende festivals waren erg opgezet met de extra aandacht, en de bekende festivals waren solidair omdat dit project van in het begin als een collectieve marketing werd opgevat. Er waren misschien een paar mensen minder tevreden omdat ze niet geselecteerd waren, maar je moet nu eenmaal een keuze maken.

Ik wil meteen duidelijk maken – en dat betreft misschien een misvatting – dat het uitgangspunt niet was of is om festivals meer tickets te laten verkopen. Dit stond glashelder uitgelegd in een uitgebreide nota die Toerisme Vlaanderen aan de raad van bestuur van de Federatie van Muziekfestivals in Vlaanderen heeft gepresenteerd, en in maart aan de algemene vergadering van die federatie. Mijnheer Schueremans, ik heb vernomen dat u hierbij aanwezig was en de samenwerking met Toerisme Vlaanderen mee hebt goedgekeurd. De uitgebreide nota werd eveneens aan elk festival afzonderlijk bezorgd.

Toerisme Vlaanderen heeft onlangs nog een enthousiaste mail ontvangen van de organisatie van Tomorrowland om verder samen te werken.

Toerisme Vlaanderen heeft inderdaad nieuwe en jonge marketingtechnieken gebruikt en werkt heel intens om de hele toeristische sector op te leiden in het gebruik van deze eigentijdse instrumenten, die u al hebt ontdekt en ook toepast. Een aantal spelers deden dat nog niet, voor hen was dat een ontdekking.

Ik wil beklemtonen dat voor Toerisme Vlaanderen in heel die campagne Vlaanderen als een toeristisch product centraal staat. De rode draad door de ‘Flanders is a Festival’-campagne is om de reizende bloggers te verrassen met de veelheid en verscheidenheid van de festivals in Vlaanderen. Festivals symboliseren het baanbrekende vakmanschap waarop Vlamingen fier mogen zijn. Dat is duidelijk gelukt. Festivals zijn metaforen voor ons zeer diverse aanbod, niet alleen inzake festivals maar ook inzake cultuur. Ik maakte het zeer recent mee op een concert in Brugge dat de gedelegeerd bestuurder van het Festival van Vlaanderen zich

publiekelijk zeer enthousiast uitliet over de campagne. Ook de klassieke festivals, zoals het Festival van Vlaanderen, zijn mee opgenomen in deze campagne.

De Vlaamse muziektfestivals illustreren het 'long tail'-principe van Chris Anderson. Je hebt in die curve bovenaan de grote en sterke festivals, de marktleiders, en in de lange staart de kleine nichefestivals, die mee profiteren van de sterke spelers. Werchter staat daarbij in de 'Champions League'. Tomorrowland is marktleider in techno, denk ik. Er is ook nog Pukkelpop. Ook het Festival van Vlaanderen is een internationaal vlaggenschip. Dan zijn er kleinere nichefestivals: blues in Peer, reggae in Geel, techno in Boom, hardcore in Ieper, enzovoort. Het zijn er een hele reeks, ik ga ze niet allemaal voorlezen. Zij komen in die fameuze staartcurve mee aan bod. Dit bekende principe wordt hier bijna organisch bewezen. Mede daarop is die campagne gericht.

Met de ondersteuning van deze evenementen werkt Vlaanderen mee aan een positieve beeldvorming in het buitenland. Deze campagnetechniek past in de marketingstrategie om Vlaanderen bekend te maken met verhalen die mensen aan elkaar vertellen. Het is de bedoeling dat bloggers hun ervaringen, foto's, spontane reacties, ontdekkingen, enzovoort, online delen met hun volgers, die dat hopelijk op hun beurt ook zelf weer verder gaan verspreiden. De World Travel Market in Londen, de grootste toerismebeurs, heeft 'Flanders is a Festival' aangekondigd als "de grootste blogreis ter wereld". Er is dus een grote 'exposure' geweest op een klassieke beurs. Het effect van de campagne zit precies in de verhalen en reacties die tientallen, honderden, soms zelfs duizenden mensen bereiken.

Toerisme Vlaanderen heeft de festivals bij de voorbereiding van de campagne in het voorjaar bevraagd. Uit de resultaten van die enquête is gebleken dat de kleinere festivals nog niet werken met de zogenaamde 'key influencers'. Ze hebben daar waarschijnlijk ook niet de middelen voor. Rock Werchter heeft daar op dat moment niet op gereageerd, waarschijnlijk omdat u dat al doet en die werkwijze kent. De grote festivals gebruiken die technieken al, meen ik. We kunnen echter vaststellen dat de campagne in zijn geheel heel veel resultaten heeft gehad: foto's, blogartikels, andere artikels... Ook zijn er daarbij natuurlijk ook nog eens heel wat reacties geweest via tweets en Facebookberichten.

Er zijn een aantal voorbeelden van grote spelers die de artikels hebben opgepikt. Dan denk ik aan Lonely Planet, een site met bijna 1 miljoen volgers op Twitter en een leespenetratie die die van een grote krant benadert. In Duitsland heeft de NRW, een nationaal radiokanaal, een programma van 1 uur besteed aan 'Flanders is a Festival'. Zonder nu al vooruit te lopen op de evaluatie, die nog moet gebeuren, meen ik dat er nu al aanwijzingen zijn dat de campagne een aantal effecten heeft gegenereerd.

Wat de festivalgame betreft, ik ben helemaal geen kenner ter zake. Ik zal me er dus niet aan wagen om u tegen te spreken over de vraag of die al dan niet sterk of minder goed was, maar ik zie dat u al evenmin een kenner bent. Ook dit zal mee in de evaluatie moeten worden opgenomen. Na de evaluatie zal alleszins worden beslist of die promotie wordt voortgezet.

Ik ben helemaal geen marketingspecialist. Wel heb ik als minister van Toerisme geleerd dat je niet altijd bepaalde producten, bestemmingen op zich verkoopt. Je moet ook een land, een streek in generieke termen gaan promoten. Wij doen dat met een aantal horizontale lijnen, zoals onze gastronomie en onze wielercultuur. Die lijnen lopen mee in die marketingcampagne en leiden ertoe dat mensen Vlaanderen leren ontdekken in zijn veelzijdigheid. Dat is de bedoeling. Zijn we daar nu al dan niet in geslaagd? Dat zullen we hopelijk weten bij de evaluatie. Als deze commissie dat wil, wil ik u die evaluatie gerust bezorgen en kunnen we daarover eventueel verder van gedachten wisselen.

De voorzitter: De heer Schueremans heeft het woord.

De heer Herman Schueremans: Minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord. Dingen moeten inderdaad worden geëvalueerd en zijn subjectief. Dingen kunnen groeien. De

evaluatie kan dus nog niet worden gemaakt, maar als campagnes worden opgestart, begint alles met een bestelbon, ook bij de overheid. Wat heeft die campagne gekost?

Minister Geert Bourgeois: Er is natuurlijk in een budget voorzien. Anders zou men geen geld hebben kunnen uitgeven. Het gaat over ongeveer 200.000 euro. Nu zal worden bekeken hoeveel er daarvan daadwerkelijk is besteed. Bij de administratie denkt men immers dat een klein beetje te hebben overschat.

Nu, het gaat niet over één bestelbon. Het is niet zo dat de administratie iemand heeft gevraagd om voor hen die hele campagne te maken. Zo heeft ze niet gewerkt. Een groot deel is het onderdeel van het organiseren van die blogreizen. Dat doet de administratie allemaal zelf. Ze heeft een heel team dat niets anders doet dan pers. Voornamelijk bestaat dat erin journalisten naar hier te brengen, maar ook touroperators. Het dagelijkse takenpakket van de administratie voorziet dus eigenlijk in het organiseren van dergelijke reizen. Daar ging het grootste deel van de kosten heen. Natuurlijk heeft men voor de webstrijd in een klein budgetje moeten voorzien, net als voor de game, en natuurlijk is dat wel verlopen volgens de procedures die daarvoor bestaan.

De heer Herman Schueremans: Hoe groot was dat festivalteam? Wie maakte daar deel van uit? Zaten daar ook mensen van Toerisme Vlaanderen in?

Minister Geert Bourgeois: Dat waren daadwerkelijk vooral mensen van Toerisme Vlaanderen voor het organiseren van de blogreizen. Men kan daar geen aantal voltijds-equivalenten (vte) op plakken: dat zit in de normale werkzaamheden. Men heeft wel een projectgroep samengesteld en een projectleider aangeduid. Die heeft daar deze zomer ongetwijfeld wel het grootste deel van haar tijd aan besteed. Ik veronderstel dat we dus zeker kunnen spreken over een halftijdse vte. Daarnaast hebben vele medewerkers van Toerisme Vlaanderen meegeholpen. Nu is het ook wel zo dat men peters en meters heeft aangeduid, dus de mensen die de 'key influencers' hebben begeleid tijdens het bezoek aan een festival en aan de steden. Die mensen hebben dat op vrijwillige basis gedaan.

De heer Herman Schueremans: Fantastisch.

Minister Geert Bourgeois: Het was natuurlijk ook wel werk, maar ook wel leuk.

De heer Herman Schueremans: Uiteraard geloven we dat dit zin kan hebben, dat Vlaanderen op alle vlakken moet worden gepromoot. Toch was ik wat ontgoocheld over uw antwoord. Zo zei u dat sommige festivals die middelen niet hadden. Dat had van een socialistisch minister kunnen komen. Dat is echt niet zo. Ik geef deemoedig toe dat men me, toen ik 38 jaar was, ook heeft moeten zeggen dat er nieuwe vormen van communicatie waren en dat ik geen advertentie moest plaatsen in De Morgen of Het Nieuwsblad, maar moest communiceren via de social media. Jonge mensen hebben me dat verteld. Misschien moeten we een aantal van die festivals helpen om toch wat mee te gaan met hun tijd, en dan gaat dat vanzelf.

Ook moet ik met heel veel trots meedelen dat in de weekends van Rock Werchter alle hotels van Leuven, Aarschot, Diest, Zaventem en Brussel overvol zitten, terwijl Zaventem in het weekend altijd een eenzame woestenij is. Hetzelfde geldt voor Tomorrowland, voor Pukkelpop enzovoort. Ik denk inderdaad dat we een locomotief zijn om Vlaanderen te promoten op alle vlakken.

Ooit, lang geleden zijn we weliswaar allemaal begonnen als hippies, maar toch zitten we een klein beetje verveeld met het feit dat de overheid zich daar nu ook al mee bemoeit. Van geboorte tot dood worden we gepamperd, niet alleen door deze regering, maar ook door de vorige regeringen, zowel federaal als Vlaams. Tijdens zijn Septemberverklaring verklaarde de minister-president dat de regering dit en dat zou doen, en toch ook wat op de centjes zou letten. Het gaat over 200.000 euro. Tellen we daar ook nog de uren van de mensen van Toerisme Vlaanderen bij, dan zal men snel aan 300.000 euro zitten. Is dat dan allemaal

nodig? Had dat geld misschien niet naar de ambtenaren kunnen gaan, of had men misschien wat minder in het onderwijs kunnen besparen? Echt waar, het gaat heel goed met de festivals in Vlaanderen. Laat dat zo blijven. We hebben echter eigenlijk jullie steun niet nodig, moreel misschien wel, maar niet qua geld: besteed dat alstublieft beter elders.

De voorzitter: De heer Van den Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Ik vind dit toch wel een heel interessante discussie, namelijk over de juiste inzet van de middelen van Toerisme Vlaanderen. Er werd hier gesteld dat er nog evaluaties moeten worden gemaakt, dat men daar nog over moet nadenken, dat er misschien sprake is van een of twee jaar. Als ik hoor dat men die reizen voor die bloggers zelf in elkaar steekt, dan vraag ik me af of dat wel behoort tot de kerntaken van Toerisme Vlaanderen. Had men dat niet beter meteen uitbesteed aan mensen die de knowhow hebben ter zake?

Wij van de kust weten hoe moeilijk het is om de beperkte middelen die we hebben, goed in te zetten. Ik denk dat dit een open deur is, een voorzet om te kunnen besparen en middelen eventueel te heroriënteren naar de sector die deze middelen dan wel nodig heeft.

Minister Geert Bourgeois: Ik vind dat de discussie nu wel een beetje aan het afglijden is. Mijnheer Schueremans, als het uw bedoeling is te komen tot een pleidooi dat erop neerkomt dat dit geld had kunnen worden besteed aan de ambtenaren of het onderwijs in het kader van de begroting 2013, terwijl het hier gaat over uitgaven voor 2012, meen ik dat u toch wel een beetje ver gaat.

Ik herhaal dat de Federatie van Muziekfestivals in Vlaanderen dit project heeft goedgekeurd, mee met uw goedkeuring. U was daar, maar achteraf vertelt u dat we dat niet hadden moeten doen. We moeten ons niet moeien. U hebt het zelfs over socialisme gehad.

We kunnen over een aantal marketingtechnieken discussiëren. Ik ben zelf geen marketeer. Het principe is echter gekend. Aangezien de heer Schueremans zelden naar de commissie Toerisme komt, neem ik het hem niet kwalijk. De heer Vanden Bussche zou echter moeten weten dat dit tot de autonomie van het agentschap behoort. Ik bepaal niet wat het agentschap al dan niet als marketingmiddelen gebruikt om Vlaanderen in het buitenland te promoten.

Het was niet de bedoeling aparte festivals specifiek te promoten en ervoor te zorgen dat hierdoor meer tickets werden verkocht. Het betreft hier een algemene positionering van Vlaanderen in de wereld. We maken hiervoor ook gebruik van de nieuwe media en de sociale media.

We zullen zien of de sector dit al niet positief evalueert. Het is mogelijk dat de sector besluit dat we dit beter niet meer doen. In het antwoord dat ik heb ontvangen, staat echter dat Toerisme Vlaanderen onder meer van Tomorrowland felicitaties en dankbetuigingen heeft ontvangen. Ik heb zelf gehoord dat het Festival van Vlaanderen heeft verklaard dat het om goede promotie ging.

Het is niet de bedoeling op deze manier een rechtstreekse toeristische return op te meten. We promoten de horecasector ook in het buitenland. De vraag is niet wat dit precies oplevert. Het gaat om een algemene promotie. De heer Schueremans vindt dit blijkbaar een vorm van socialisme. Ik vind dit verregaand. Het gaat om een samenwerking met de privésector.

Toerisme gaat om welvaart en tewerkstelling. We gebruiken hiervoor veel middelen. Volgens de heer Vanden Bussche zouden we dit na twee of drie jaar moeten evalueren. We willen dat echter al na het eerste jaar evalueren. Voor zover ik goed ben geïnformeerd, heeft de festivalwereld zelf gevraagd om op een of andere manier een marketingcampagne te voeren.

Indien zou blijken dat de evaluatie niet positief is en de festivalwereld ons zou vragen dat niet meer te doen, is de vraag wie wij zijn om dat toch nog te doen. Indien Horeca Vlaanderen ons morgen zou vragen de horeca niet meer te promoten, is de vraag wie wij zijn om te beslissen dat toch nog te doen.

De heer Schueremans moet niet overdrijven. Mevrouw Dens van Toerisme Vlaanderen is zo correct geweest te antwoorden wat het bedrag was. Ze heeft een maximumbedrag vermeld. Indien ik het goed heb begrepen, was dit geld uit de reguliere budgetten afkomstig. Er is geen bijkomend personeel voor aangeworven. De marketingmensen van Toerisme Vlaanderen hebben dit op zich genomen. Het is een goede zaak dat die oefening is gemaakt. We hebben geprobeerd die techniek voor een heel aparte sector in te zetten.

De zaak wordt geëvalueerd. Die evaluatie is geen gevolg van de vragen die hier worden gesteld. Het is van in het begin de bedoeling geweest tot een evaluatie over te gaan. Indien die evaluatie negatief zou zijn, zal ik de leidende ambtenaar voorstellen dit niet meer te doen, tenzij hij me kan melden dat bijstellingen mogelijk zijn. Indien de sector zou vragen dit niet meer te doen, vind ik dat Toerisme Vlaanderen hier niet meer op moet ingaan.

De voorzitter: De heer Schueremans heeft het woord.

De heer Herman Schueremans: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik wil even duidelijk stellen dat ik die vergadering niet heb bijgewoond. Ik ben echter een collegiaal festivalorganisator. De andere festivals hebben gevraagd dit te doen. Wij hebben hiermee ingestemd. Wij zijn altijd constructief. Ik wil enkel weten of het geld voor de festivals goed is besteed. Dat zal altijd relatief zijn. Volgens mij zullen de festivals die al jaren met de nieuwe media omgaan dit minder nodig vinden.

Ik kan me voorstellen dat een aantal festivals zo correct zijn geweest een beleefd antwoord te sturen en te verklaren hoe fantastisch het is geweest. Indien wij dat nog niet hebben gedaan, doe ik dat nu.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■